

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1754

z dnia 7 października 2019 r.

w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu lizbońskim o ochronie nazw pochodzenia i ich międzynarodowej rejestracji z dnia 31 października 1958 r. (zwanym dalej „porozumieniem lizbońskim”) utworzono związek szczególny (zwany dalej „związkiem szczególnym”) w ramach Związku Ochrony Własności Przemysłowej, który został ustanowiony przez Konwencję o ochronie własności przemysłowej, podpisaną w Paryżu w dniu 20 marca 1883 r. (zwaną dalej „konwencją paryską”). Zgodnie z warunkami porozumienia lizbońskiego umawiające się strony zobowiązują się do ochrony na swoich terytoriach nazw pochodzenia produktów innych państw należących do związku szczególnego, uznanych i chronionych jako takie w kraju pochodzenia i zarejestrowanych w Biurze Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), chyba że w terminie roku od otrzymania powiadomienia o rejestracji strony te złożą oświadczenie, że nie mogą zapewnić takiej ochrony.
- (2) Stronami porozumienia lizbońskiego jest siedem państw członkowskich, mianowicie Bułgaria (od 1975 r.), Czechy (od 1993 r.), Francja (od 1966 r.), Włochy (od 1968 r.), Węgry (od 1967 r.), Portugalia (od 1966 r.) i Słowacja (od 1993 r.). Trzy inne państwa członkowskie podpisały porozumienie lizbońskie, ale go nie ratyfikowały, mianowicie Grecja, Hiszpania i Rumunia. Unia nie jest stroną porozumienia lizbońskiego, ponieważ porozumienie to stanowi, że mogą do niego przystępować tylko państwa.
- (3) Dnia 20 maja 2015 r. przyjęto Akt genewski Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (zwany dalej „aktem genewskim”) zmieniający porozumienie lizbońskie. W szczególności akt genewski rozszerza zakres związku szczególnego w celu rozszerzenia ochrony nazw pochodzenia produktów na wszystkie oznaczenia geograficzne w rozumieniu zawartego w ramach Światowej Organizacji Handlu Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej. Akt genewski jest zgodny z tym porozumieniem i odpowiednimi przepisami Unii w zakresie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych, a także dopuszcza możliwość, aby jego umawiającymi się stronami były organizacje międzyrządowe.
- (4) Unia ma wyłączną kompetencję w odniesieniu do obszarów objętych aktem genewskim. Potwierdzono to w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2017 r. w sprawie C-389/15 ⁽¹⁾, w którym wyjaśniono, że projekt zmienionego porozumienia lizbońskiego, który następnie został przyjęty jako akt genewski, zasadniczo powinien ułatwić i uregulować wymianę handlową między Unią a państwami trzecimi będącymi stronami porozumienia lizbońskiego oraz że ma on bezpośredni i natychmiastowy wpływ na tę wymianę. W związku z tym negocjacje dotyczące aktu genewskiego objęte były wyłączną kompetencją Unii na mocy art. 3 ust. 1 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), ponieważ znajdowały się w zakresie wspólnej polityki handlowej, o której mowa w art. 207 ust. 1 TFUE, w szczególności w odniesieniu do handlowych aspektów własności intelektualnej.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2017 r., Komisja przeciwko Radzie, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Jeżeli chodzi o niektóre produkty rolne, Unia ustanowiła jednolite i kompleksowe systemy ochrony oznaczeń geograficznych w odniesieniu do wina (1970 r.), napojów spirytusowych (1989 r.), win aromatyzowanych (1991 r.) oraz innych produktów rolnych i środków spożywczych (1992 r.). W oparciu o wyłączną kompetencję Unii określoną w art. 3 TFUE państwa członkowskie nie powinny posiadać krajowych systemów ochrony w celu ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych członków związku szczególnego będących państwami trzecimi. Zważywszy jednak że Unia nie jest umawiającą się stroną aktu genewskiego, nie może ona przedkładać nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych zarejestrowanych na poziomie Unii w celu ochrony w ramach związku szczególnego ani nie może chronić nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych członków będących państwami trzecimi za pomocą systemów ochrony ustanowionych przez Unię zgodnie z aktem genewskim.
- (6) Aby Unia mogła właściwie wykonywać swoją wyłączną kompetencję w odniesieniu do obszarów objętych aktem genewskim oraz swoje funkcje w kontekście jej kompleksowych systemów ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych, Unia powinna przystąpić do aktu genewskiego i stać się umawiającą się stroną tego aktu.
- (7) Przystąpienie Unii do aktu genewskiego jest zgodne z art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który przewiduje ochronę własności intelektualnej.
- (8) Unia powinna starać się uregulować kwestię praw głosu na forum zgromadzenia związku szczególnego przewidzianego w akcie genewskim, tak aby zapewnić sobie skuteczny udział w procedurach decyzyjnych w myśl art. 22 ust. 4 lit. b) ppkt (ii) aktu genewskiego. Dlatego też również państwa członkowskie, które sobie tego życzą, powinny mieć prawo – stosowanie do okoliczności – ratyfikować akt genewski lub do niego przystąpić, wraz z Unią i w interesie Unii.
- (9) Pozwoli to jednocześnie zapewnić ciągłość praw wynikających z aktualnego członkostwa siedmiu państw członkowskich w związku szczególnym.
- (10) Ratyfikowanie aktu genewskiego lub przystąpienie do niego przez państwa członkowskie powinno odbywać się jednak przy pełnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii, a Unia powinna być nadal odpowiedzialna za zapewnienie wykonywania praw i obowiązków Unii i państw członkowskich wynikających z aktu genewskiego.
- (11) Na forum związku szczególnego Unia i te państwa członkowskie, które ratyfikowały akt genewski lub przystąpiły do niego, są reprezentowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii przystąpienie Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (zwanego dalej „aktem genewskim”).

Tekst aktu genewskiego dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę upoważnioną do złożenia, w imieniu Unii, dokumentu przystąpienia, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ppkt (ii) aktu genewskiego, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się postanowieniami aktu genewskiego, a także do złożenia oświadczeń i powiadomień dołączonych do dokumentu przystąpienia, o których mowa w art. 5 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie, które sobie tego życzą, do – zależnie od przypadku – ratyfikowania aktu genewskiego lub przystąpienia do niego, wraz z Unią i w interesie Unii oraz przy pełnym poszanowaniu jej wyłącznej kompetencji.

Artykuł 4

1. Na forum związku szczególnego Unia i państwa członkowskie, które ratyfikowały akt genewski lub przystąpiły do niego zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji, są reprezentowane przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE. Unia jest odpowiedzialna za zapewnienie wykonywania praw i obowiązków przez Unię i państwa członkowskie, które ratyfikują akt genewski lub do niego przystąpią zgodnie z art. 3 niniejszej decyzji.

Komisja dokonuje w imieniu Unii i tych państw członkowskich wszelkich niezbędnych powiadomień na podstawie aktu genewskiego.

W szczególności Komisja zostaje wskazana jako właściwy organ, o którym mowa w art. 3 aktu geneńskiego, odpowiedzialny za zarządzanie aktem geneńskim na terytorium Unii oraz za komunikację z Biurem Międzynarodowym WIPO zgodnie z aktem geneńskim i wspólnym regulaminem przewidzianym w porozumieniu lizbońskim i akcie geneńskim porozumienia lizbońskiego (zwanym dalej „wspólnym regulaminem”).

2. Unia głosuje na forum zgromadzenia związku szczególnego, a państwa członkowskie, które ratyfikowały akt geneński lub do niego przystąpiły, nie wykonują swojego prawa głosu.

Artykuł 5

Zgodnie z art. 29 ust. 4 aktu geneńskiego w oświadczeniu dołączonym do dokumentu przystąpienia określa się przedłużenie o rok terminu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 aktu geneńskiego, oraz terminów, o których mowa w art. 17 aktu geneńskiego, zgodnie z procedurami określonymi we wspólnym regulaminie.

Zgodnie z zasadą 5 ust. 3 lit. a) wspólnego regulaminu w powiadomieniu dyrektora generalnego WIPO załączonym do dokumentu przystąpienia określa się wymóg, aby do celów ochrony zarejestrowanej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego na terytorium Unii wniosek zawierał oprócz obowiązkowej treści określonej w zasadzie 5 ust. 2 wspólnego regulaminu również dane szczegółowe dotyczące – w przypadku nazwy pochodzenia – jakości lub cech charakterystycznych wyrobu i jego związku ze środowiskiem geograficznym obszaru geograficznego produkcji oraz – w przypadku oznaczenia geograficznego – jakości, renomy lub innej cechy charakterystycznej wyrobu i jego związku z obszarem geograficznym pochodzenia.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2019 r.

W imieniu Rady

A.M. HENRIKSSON

Przewodniczący
